

Sag C-153/21

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

5. marts 2021

Forelæggende ret:

Tribunal administratif (Luxembourg)

Afgørelse af:

1. marts 2021

Sagsøgere:

A

B

C, lovligt repræsenteret af sine forældre

Sagsøgt:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg

Anden Afdeling

AFGØRELSE

I. Hovedsagens genstand

- 1 A og B har anlagt sag med påstand om annullation af den af ministre de l'Immigration et de l'Asile (ministeren for indvandring og asyl, herefter »ministeren«) den 8. december 2020 truffne afgørelse, hvorved ansøgningen om international beskyttelse af deres mindreårige barn, C, blev afvist, og de blev pålagt at forlade landet.

II. Retsregler

1. *International ret og EU-ret*

- 2 Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) bestemmer i artikel 24, der bærer overskriften »Børns rettigheder«:

»[...]

2. I alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner, skal barnets tarv komme i første række.

[...].

- 3 Artikel 23 i direktiv 2011/95/EU ¹ bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at familiens enhed kan opretholdes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer til personen med international beskyttelse, som ikke individuelt er berettiget til en sådan beskyttelse, har ret til at gøre krav på de fordele, der er omhandlet i artikel 24-35, efter de nationale procedurer, for så vidt dette er foreneligt med familiemedlemmets personlige retlige status.

[...]«.

- 4 Artikel 33, stk. 2, i direktiv 2013/32/EU ² bestemmer:

»Medlemsstaterne kan udelukkende afvise en ansøgning om international beskyttelse, hvis:

a) en anden medlemsstat har indrømmet international beskyttelse [...]«.

- 5 Artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013 ³ (herefter ligeledes »Dublin-III forordningen«) bestemmer:

¹ – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

² – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

³ – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 182, s. 31).

»Hvis en medlemsstat, som en ansøgning om international beskyttelse indgives til, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at ansøgningen er indgivet, jf. artikel 20, stk. 2, anmode denne anden medlemsstat om at overtage ansøgeren.

[...]«.

- 6 Endelig har sagsøgerne ligeledes henvist til EMRK's artikel 3 samt til direktiv 2008/115/EF⁴.

2. National ret

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (Mémorial A255 af 28.12.2015) (lov af 18.12.2015 om international beskyttelse og midlertidig beskyttelse, herefter »lov af 18.12.2015«) bestemmer:

»Artikel 5:

En mindreårig, der ikke er myndig, har ret til at indgive ansøgning om international beskyttelse gennem sine forældre eller andre voksne familiemedlemmer eller andre voksne personer, der udøver forældremyndighed i forhold til den pågældende, eller gennem en ad hoc-repræsentant.«

»Artikel 28:

[...]

2. Foruden de tilfælde, hvor en ansøgning ikke er blevet behandlet i henhold til stk. 1, kan ministeren træffe afgørelse om afvisning uden at efterprøve, om betingelserne for tildeling af international beskyttelse er opfyldt i følge tilfælde:

- a) en anden EU-medlemsstat har indrømmet international beskyttelse [...]«.

III. Sagens faktiske omstændigheder og baggrund

- 8 A og B, der er syriske statsborgere, fik hver især samt deres mindreårige børn tildelt international beskyttelse i Grækenland den 16. november 2018. Den 17. december 2019 indgav de på egne og deres børns vegne en ansøgning om international beskyttelse i Storhertugdømmet Luxembourg. Den 27. januar 2020 indgav de en ansøgning om international beskyttelse for deres barn, C, der i mellemtiden var blevet født i Storhertugdømmet Luxembourg.

⁴ – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

- 9 Den 11. februar 2020 anmodede de luxembourgske myndigheder de græske myndigheder om at tilbagetage A, B samt deres mindreårige børn i henhold til direktiv 2008/115/EF, hvilken anmodning de græske myndigheder imødekom den 12. februar 2020.
- 10 Ved afgørelse af 13. februar 2020 fastslog ministeren, at ansøgningerne om international beskyttelse skulle afvises i medfør af artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015 med den begrundelse, at sagsøgerne havde opnået flygtningestatus i Grækenland, og de blev pålagt at udrejse af landet.
- 11 Den 4. marts 2020 anlagde sagsøgerne sag med påstand om annullation af afgørelsen af 13. februar 2020.
- 12 Ved dom af 3. august 2020 stadfæstede tribunal administratif (forvaltningsdomstolen, Luxembourg) afgørelsen, undtagen for så vidt angår barnet C. Dommens præmisser er navnlig følgende:

»[...] det fremgår intetsteds af den administrative sags akter, at barnet [C] på tidspunktet for ministerens afgørelse, dvs. den 13. februar 2020, var blevet [tilkendt] flygtningestatus af de græske myndigheder. Det fremgår således af e-mail af 12. februar 2020, at de græske myndigheder nærmere bestemt anførte, at [de] tillod samtlige familiemedlemmer at indrejse i landet [...] i medfør af artikel 6 i direktiv 2008/115/EF, idet de begrundede tilladelsen med, at familiemedlem »1-7«, dvs. samtlige familiens medlemmer [...] med undtagelse af [barnet C] – der var nr. otte på listen – havde fået tilkendt flygtningestatus. Det fremgår udtrykkeligt af svarskriftet fra regeringens repræsentant, at barnet [C] endnu ikke havde opnået officiel flygtningestatus, og at en sådan alene ville blive indrømmet ham ved tilbagevenden til Grækenland efter opfyldelse af de administrative procedurer med henblik herpå. Barnet [C] skal følgelig ikke anses for en person med international beskyttelse, men som en ansøger om international beskyttelse, idet staten i øvrigt ikke har anført et retsgrundlag til støtte for påstanden om, at et barn automatisk får tildelt flygtningestatus, når dets forældre opnår denne status. [...] Den omtvistede afgørelse annulleres følgelig for så vidt som den angår [barnet C] [...]«

Tribunal administratif (forvaltningsdomstolen, Luxembourg) forkastede sagsøgernes øvrige anbringender vedrørende materielle og lægelige vanskeligheder samt risikoen for, at de i Grækenland ville blive udsat for levevilkår, der må sidestilles med umenneskelig eller nedværdigende behandling.

- 13 De græske myndigheder bekræftede den 27. august 2020, at de otte familiemedlemmer havde tilladelse til på ny at indrejse i Grækenland, og at barnet C ved ankomsten og efter registrering ville få udstedt en opholdstilladelse svarende til de øvrige familiemedlemmers og ville nyde samme fordele som dem, der i Grækenland indrømmes personer med international beskyttelse.

De græske myndigheders skrivelse har følgende ordlyd:

»As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from... to...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...]«

- 14 Ved afgørelse af 8. december 2020 (herefter den »anfægtede afgørelse«) afviste ministeren den af barnet C indgivne ansøgning om international beskyttelse med den begrundelse, at han ville blive tildelt flygtningestatus i Grækenland. Afgørelsens begrundelse er følgende:

»[...] det bemærkes, at samtlige de af familien indgivne ansøgninger om international beskyttelse blev afvist ved ministeriel afgørelse af 13. februar 2020, da De har opnået international beskyttelse i Grækenland.

[...]

Da Tribunal administratif (forvaltningsdomstol, Luxembourg) udelukkende annullerede den del af den ministerielle afgørelse, der vedrører Deres søn [C], bemærkes, at afgørelsen om afvisning af ansøgningerne om international beskyttelse, der blev indgivet af de øvrige syv familiemedlemmer, er blevet retskraftig og fra d.d. kan fuldbyrdes.

Det bemærkes imidlertid, at de græske myndigheder den 12. februar 2020 første gang over for de luxembourgske myndigheder bekræftede, at man ville udstede opholdstilladelse til Deres søn, når De vender tilbage til Grækenland.

Den 27. august 2020 [...] præciserede de græske myndigheder [...] for så vidt angår Deres søn, der er født i Luxembourg, at han vil få udstedt en opholdstilladelse svarende til Deres, og at han vil nyde samtlige de fordele, der er knyttet til flygtningestatus i Grækenland i overensstemmelse med artikel 24–35 i direktiv 2011/95/EU.

Som led i en anmodning om overtagelse, der var rettet til de græske myndigheder for så vidt angik Deres søn [C] i henhold til Dublin III-forordningen, bekræftede disse endelig den 4. november 2020 på ny, at [C], efter Deres ankomst til Grækenland og efter anmodning fra hans forældre, ville nyde samtlige de fordele, der er knyttet til flygtningestatus. Grækenland har i øvrigt afvist tilbagesøgning af ham i henhold til Dublin III-forordningen, idet De allerede har opnået

flygtningestatus, og idet hele familien, herunder [C] allerede har opnået tilladelse til [at vende tilbage til] Grækenland.

[Det følger derfor af artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015], at ansøgningen om international beskyttelse for Deres søn [C] ligeledes afvises [...].

Hertil kommer, at det åbenbart tjener barnets tarv, og følgelig [C's] tarv, at bo og vokse op hos sine forældre, nærmere bestemt idet familieenheden bevares for hans vedkommende. De er imidlertid netop blevet tilpligtet at forlade landet for at rejse til Grækenland, og det tjener følgelig klart [C's] tarv fortsat at opholde sig hos sine forældre og at ledsage Dem under Deres udsendelse til Grækenland, så meget desto mere som han har fået formel og udtrykkelig garanti fra de græske myndigheder om, at han nyder de rettigheder, der følger af status som person med international beskyttelse.

Det bemærkes endelig, at det ikke fremgår af de oplysninger, som ministeriet råder over, at hverken De eller Deres søn behøver at frygte umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

[...]«.

- 15 Sagsøgerne har den 28. december 2020 anlagt sag ved tribunal administratif (forvaltningsdomstolen, Luxembourg) med påstand om annullation af denne afgørelse.

IV. Parternes anbringender

1. Sagsøgernes argumenter

- 16 Sagsøgerne har oplyst, at de er syriske statsborgere af kurdisk oprindelse. I Grækenland fandt de ikke den beskyttelse og sikkerhed, som de søgte. Deres indkvarteringsforhold som ansøgere om international beskyttelse var meget primitive, og de ville fortabe enhver ret til indkvartering, når de opnåede denne status. De var så fattige, at de måtte gennemsøge restauranternes affaldsspande for at finde mad. Deres børn kom ikke i skole. De var ofre for angreb på grund af deres kurdiske tilhørsforhold. Da deres barn [D] fik konstateret kræft, var de nødt til at bringe ham til et hospital 350 km fra deres hjem. Under behandlingen af deres barn, hvilken varede flere måneder, måtte de sove i parker og hos bekendte. Efter i månedsvis at have håbet på at få anvist en ny bolig besluttede sagsøgerne at tage til Luxembourg, idet de frygtede at skulle bo på gaden, og idet B var gravid. Efter ankomsten til Luxembourg blev deres barn [D] behandlet, gik derefter til onkologisk kontrol og er i remission.
- 17 I retlig henseende har sagsøgerne gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015, der gennemfører artikel 33,

stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 i national ret. Deres søn C's situation er ikke omfattet af denne bestemmelse, der udelukkende finder anvendelse, når den pågældende person har opnået international beskyttelse. Det er i øvrigt ikke godtgjort, at han vil blive indrømmet en sådan beskyttelse ved ankomsten til Grækenland, for så vidt som meddelelse af opholdstilladelse er betinget af foranstaltninger, som de pågældende selv skal træffe. Såfremt det antages, at de træffer de nødvendige foranstaltninger, har de græske myndigheder endvidere ikke udtrykkeligt forpligtet sig til at indrømme denne status, men har alene nævnt muligheden for opnåelse af de rettigheder, der er forbundet med status som person med international beskyttelse. Udsendelse af C til Grækenland er endelig ensbetydende med, at de rettigheder, der er forbundet med status som ansøger om international beskyttelse, navnlig retten til at ansøgningen behandles individuelt, ville miste enhver effektiv virkning.

- 18 Den anfægtede afgørelse strider endvidere imod artikel 21, stk. 1, i Dublin III-forordningen, idet ministeren burde have overvejet at tilbageføre barnet C i henhold til denne forordning, for så vidt som C ikke har opnået international beskyttelse i Grækenland, men udelukkende betragtes som ansøger om international beskyttelse.
- 19 Sagsøgerne har gjort gældende, at EMRK's artikel 3 og chartrets artikel 4 er blevet tilsidesat, idet Grækenland er et »typeeksempel på systemiske mangler«. De har i denne forbindelse henvist til dom af 21. januar 2011, M.S.S. mod Belgien og Grækenland (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), hvori Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at modtagelsesforholdene i Grækenland for ansøgere om international beskyttelse var udtryk for en behandling, der stred mod EMRK's artikel 3 og chartrets artikel 4. De har i denne forbindelse endvidere henvist til Domstolens domme af 19. marts 2019, Ibrahim m.fl. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 og C-438/17, EU:C:2019:219) og Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Den anfægtede afgørelse er endvidere i strid med bestemmelserne i chartrets artikel 24. Det vil tjene C's tarv, såfremt hans ansøgning behandles i Luxembourg. Ministeren har ikke godtgjort, at afgørelsen er forholdsmæssig. Menneskerettighedsdomstolen fastslog i dom af 21. december 2001, Şen mod Nederlandene (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), at der skal tages tre faktorer i betragtning ved afvejningen mellem hensynet til offentlighedens interesser og barnets tarv: barnets alder, situationen i barnets oprindelsesstat og graden af dets afhængighed af forældrene. Denne betragtning blev præciseret i dom af 3. oktober 2014, Jeunesse mod Nederlandene (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). Det vil tjene C's tarv at forblive i Luxembourg sammen med sin familie. Sagsøgerne har i denne forbindelse henvist til de øvrige familiemedlemmers sårbarhed, de traumer, som et ændret miljø må antages at ville påføre deres børn og de materielle afsavn, som hele familien vil blive udsat for i Grækenland. Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at deres udsendelse i sig selv indebærer risiko for, at chartrets artikel 4 tilsidesættes. De har i denne forbindelse henvist til dom af 16. februar 2017, C. K. m.fl. (C-

578/16 PPU, EU:C:2017:127, præmis 68), hvor Domstolen fastslog, at en lidelse, der opstår som følge af en naturligt opstået sygdom, uanset om det er en fysisk eller psykisk lidelse, kan være omfattet af EMRK's artikel 3, såfremt lidelsen forværres eller risikerer at blive forværret på grund af en behandling, som myndighederne kan drages til ansvar for.

- 21 Endelig er der grund til at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål, der kan formuleres som følger:

»1) Tillader artikel 33, stk. 2, litra a), i [direktiv 2013/32/EU], at en medlemsstat fastslår, at en ansøgning om international beskyttelse skal afvises med den begrundelse, at en anden medlemsstat har givet den tilsagn om, at denne vil indrømme den pågældende opholdstilladelse samt de rettigheder, som er sikret ved artikel 24–35 i [direktiv 2011/95/EU] på betingelse af, at de nødvendige formaliteter opfyldes?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan afgørelsen af, hvorvidt artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU eventuelt finder anvendelse på et barn, i modsat fald tilsidesættes i henhold til folkeretlige regler om barnets rettigheder, navnlig den internationale konvention om barnets rettigheder og praksis ved Komitéen for Barnets Rettigheder?»

2. Ministerens argumentation

- 22 Ministeren har nedlagt påstand om frifindelse. Den anfægtede afgørelse støttes for det første på artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015. Denne bestemmelse er ikke uanvendelig alene af den grund, at barnet C endnu ikke officielt nyder international beskyttelse i Grækenland, idet de græske myndigheder ganske enkelt har været ude af stand til at indrømme ham denne beskyttelse, fordi han opholder sig i Luxembourg. De græske og de luxembourgske myndigheder har taget behørigt hensyn til barnets tarv. Da A og B nyder international beskyttelse i Grækenland, nyder deres børn, selv om de er født, efter at de opnåede denne status, de facto samme beskyttelse. De græske myndigheder har således udtrykkeligt anerkendt, at C ikke betragtes som ansøger om international beskyttelse, men nyder en sådan beskyttelse, idet hans forældre blot skal legalisere hans administrative forhold. De græske myndigheder har meddelt afslag på den anmodning, som blev fremsat af de luxembourgske myndigheder, om overtagelse af barnet C i henhold til Dublin III-forordningen med den begrundelse, at barnet må anses for en person med international beskyttelse. I denne forbindelse har ministeren henvist til e-mails fra de græske myndigheder af 4. november 2020 og 27. august 2020. De græske myndigheder henviser i sidstnævnte e-mail til de rettigheder, der tilkommer en person med international beskyttelse og til bestemmelserne i direktiv 2011/95, hvilket godtgør, at de betragter C som en person med international beskyttelse.
- 23 For det andet vedrørte ministerens første afgørelse med rette hele familien, således at det undgås, at princippet om barnets tarv krænkes. Det tjener ikke C's tarv at

forblive i Luxembourg, men at ledsage sin familie til Grækenland, hvor alle de andre familiemedlemmer nyder international beskyttelse. National retspraksis bekræfter, at udfaldet af en ansøgning om international beskyttelse fra en mindreårig, uanset at den pågældende er født i Luxembourg, følger udfaldet af forældrenes ansøgning.

- 24 For så vidt angår anbringendet om, at der er sket tilsidesættelse af EMRK's artikel 3 og af chartrets artikel 4 har ministeren henvist til den af tribunal administratif (forvaltningsdomstol, Luxembourg) den 3. august 2020 afsagte dom, hvorved retten fastslog, at sagsøgerne ikke risikerede at blive udsat for behandling i strid med disse bestemmelser, såfremt de vendte tilbage til Grækenland. Der er ikke blevet fremført overbevisende argumenter til støtte for antagelsen af, at barnet C risikerer at blive udsat for en behandling af denne art.

V. Den forelæggende rets vurdering

- 25 Med det andet af de af sagsøgerne foreslåede spørgsmål ønsker de nærmere bestemt oplyst, om en afgørelse om afvisning af ansøgningen om international beskyttelse i den foreliggende sag er i overensstemmelse med chartrets artikel 24, der fastslår princippet om barnets tarv i EU-retten.
- 26 Den forelæggende ret henviser til dom af 3. august 2020, hvori den fastslog, at det på det tidspunkt, hvor den ministerielle afgørelse af 13. februar 2020 blev truffet, hverken var godtgjort, at barnet C vil blive meddelt flygtningestatus af de græske myndigheder, eller at et barn automatisk vil blive meddelt flygtningestatus, når barnets forældre opnår denne status.
- 27 Domstolen fastslog i dom af 4. oktober 2018, Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, præmis 68): »Det bemærkes, at der i direktiv 2011/95 ikke er fastsat en sådan udvidelse af flygtningestatusen eller den subsidiære beskyttelsesstatus til familiemedlemmer til den person, som er blevet tildelt denne status. Det fremgår af dette direktivs artikel 23, at direktivet begrænser sig til at pålægge medlemsstaterne at udforme deres nationale lovgivning således, at de i direktivets artikel 2, litra j), omhandlede familiemedlemmer til en person med en sådan status har ret til at gøre krav på visse fordele, som bl.a. omfatter udstedelse af en opholdstilladelse, adgang til beskæftigelse eller adgang til uddannelse, og som har til formål at opretholde familiens enhed, såfremt de ikke individuelt opfylder betingelserne for tildeling af den samme status.«
- 28 Det følger heraf, at familiemedlemmer til en person med international beskyttelse ikke automatisk opnår samme status, uanset at de i praksis har adgang til samme fordele som indehaveren af denne beskyttelse.
- 29 De græske myndigheder medgav i skrivelsen af 27. august 2020, at barnet C ikke har opnået international beskyttelse i Grækenland og oplyste, at han ville kunne få meddelt opholdstilladelse tillige med de fordele, der fremgår af artikel 24-35 i

direktiv 2011/95 på betingelse af, at hans forældre ansøger herom og fremlægger en fødselsattest for deres barn.

- 30 Det kan endvidere ikke antages, at græsk ret automatisk indrømmer flygtningestatus til mindreårige børn af personer med international beskyttelse. De græske myndigheder har alene anført, at barnet C vil kunne opnå samme fordele som dem, der indrømmes hans forældre, uden at det udtrykkeligt nævnes, at han vil opnå flygtningestatus.
- 31 Såfremt artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015 anvendes konsekvent, kan ministeren således ikke træffe den anfægtede afgørelse. De græske myndigheder har således ikke indrømmet barnet C flygtningestatus, og det fremgår af skrivelsen af 27. august 2020, at de ikke agter at indrømme ham en sådan status, når han ankommer til landet. De henviser således udelukkende til de fordele, der indrømmes personer med international beskyttelse.
- 32 I sagen Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) har det fjerde præjudicielle spørgsmål, som blev forelagt Domstolen, følgende ordlyd: »[...] *Kan der [...] over for et mindreårigt barn, som har ansøgt om international beskyttelse i en medlemsstat, udstedes en afgørelse om, at ansøgningen kan betragtes som en ansøgning, der kan afvises, i overensstemmelse med en analog anvendelse af artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, også i tilfælde af, at barnet ganske vist ikke selv nyder international beskyttelse i en anden medlemsstat, men dette er tilfældet for dets forældre?*«
- 33 I modsætning til de tyske myndigheder, der i denne sag traf afgørelse med hjemmel i Dublin III-forordningen, har de luxembourgske myndigheder i den foreliggende sag truffet afgørelse med hjemmel i artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015, hvorved artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 gennemføres i national ret.
- 34 De græske myndigheder har givet tilsagn om, at barnet C ved sin ankomst til Grækenland vil nyde samme fordele som dem, der er blevet indrømmet hans familiemedlemmer, der alle har flygtningestatus i dette land. For så vidt som ministeren har begrundet den anfægtede afgørelse med, at barnet C vil nyde de fordele, der følger af denne status, bør der indhentes en fortolkning af udtrykket »*har indrømmet international beskyttelse*« i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32, sammenholdt med artikel 23 i direktiv 2011/95 om sikring af familiens enhed og med chartrets artikel 24.

VI. Begrundelse for forelæggelsen

- 35 Den nationale retsinstans har pligt til at sikre den fulde virkning af disse regler, idet denne i påkommende tilfælde af egen drift skal undlade at anvende enhver [modstridende] bestemmelse i national lovgivning⁵.
- 36 I den foreliggende sag træffer Tribunal administratif (forvaltningsdomstol, Luxembourg) afgørelse i sidste instans. Den nævnte domstol skal fortolke udtrykket »*har indrømmet international beskyttelse*« i artikel 33, stk. 2, litra a), de la direktiv 2013/32. For så vidt som sagsøgernes øvrige anbringender kun er relevante, såfremt ministeren kan begrunde den anfægtede afgørelse med henvisning til artikel 28, stk. 2, litra a), i lov af 18. december 2015, der gennemfører artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 i national ret, er denne fortolkning nødvendig for, at den forelæggende ret kan træffe afgørelse i sagen.

VII. Det præjudicielle spørgsmål

- 37 Tribunal administratif (forvaltningsdomstol, Luxembourg) anmoder Den Europæiske Unions Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse om følgende spørgsmål:

Kan artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 23 i direktiv 2011/95/EU om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse samt med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelsen tillader, at en ansøgning om international beskyttelse, som er blevet indgivet af et mindreårigt barns forældre i barnets navn og på dets vegne i en anden medlemsstat (her Luxembourg) end den, der tidligere har indrømmet international beskyttelse alene til barnets forældre og dets brødre og søstre (her Grækenland), kan afvises med den begrundelse, at myndighederne i det land, der har indrømmet international beskyttelse til sidstnævnte inden deres udrejse og barnets fødsel, har givet tilsagn om, at barnet ved sin ankomst og de øvrige familiemedlemmers tilbagevenden kan opnå opholdstilladelse og nyde de samme fordele, som dem, der indrømmes personer med international beskyttelse, hvorimod disse imidlertid ikke har bekræftet, at han personligt vil opnå status som person med international beskyttelse?

⁵ – Dom af 9.3.1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).